

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

B. A., narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený JUDr. Václavem Bubeníkem, advokátem
sídlem Cihlářova 167/4, Moravská Třebová

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra
Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 6. 6. 2017, č.j. MV-10610-4/SO-2017,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

dne 17. 10. 2016, č.j. VS-8627/835.3/2-2014 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o udělení státního občanství České republiky.

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce požádal dne 20. 8. 2014 o udělení státního občanství České republiky dle zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. Žalovaný prvoinstančním rozhodnutím žádosti o udělení státního občanství nevyhověl. Toto rozhodnutí bylo vydáno dne 17. 10. 2016 a žalobce proti němu podal dne 16. 11. 2016 prostřednictvím zmocněnce rozklad.
4. Ministr vnitra rozklad pro opožděnost zamítl dle § 92 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu. Konstatoval, že žalobci bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno dle § 24 odst. 1 správního řádu (tj. na základě fikce doručení) dne 31. 10. 2016. Rozklad měl být podán do 15 dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, tedy ve lhůtě do 15. 11. 2016. Rozklad byl však podán až dne 16. 11. 2016, tj. po zákonem stanovené lhůtě. Prvoinstanční rozhodnutí proto nabylo právní moci dne 16. 11. 2016 a podaný rozklad je opožděný. Součástí poučení prvoinstančního rozhodnutí přitom bylo, u jakého správního orgánu a v jaké lhůtě má žalobce možnost podat rozklad. Současně ministr vnitra neshledal podmínky pro přezkum rozhodnutí, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

II.

Argumentace účastníků

5. Žalobce se v žalobě dovolává nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru nebyly splněny podmínky pro zamítnutí rozkladu z důvodu opožděnosti. Konkrétně nesouhlasí se závěrem, že by mu poštovní zásilka byla v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu doručena již dne 31. 10. 2016. Žalobce uvádí, že prvoinstanční rozhodnutí mu bylo doručeno prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb tak, že poštovní zásilka byla vložena dne 2. 11. 2016 do jeho poštovní schránky. Ve smyslu § 23 odst. 5 a § 24 správního řádu byla posledním dnem lhůty k vyzvednutí středa 1. 11. 2016. Z tohoto důvodu rozklad proti takto doručenému prvoinstančnímu rozhodnutí, podaný zmocněncem žalobce datovou zprávou dne 16. 11. 2016, byl podán poslední den lhůty, tedy včas, jak vyplývá z doručanky.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Setrval na závěru, že rozklad proti prvoinstančnímu rozhodnutí byl podán v době, kdy již prvoinstanční rozhodnutí nabylo právní moci, tj. opožděně. Lhůta pro „fikci doručení“ počíná běžet dnem, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Datum případného následného faktického vložení písemnosti do domovní schránky nemá na počítání lhůty vliv, tj. lhůtu k podání rozkladu je následně nezbytné počítat již od uplynutí desátého dne od připravení zásilky k vyzvednutí, nikoliv až ode dne vložení písemnosti do domovní schránky. Prvoinstanční rozhodnutí bylo připraveno k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb dne 20. 10. 2016. Ode dne 21. 10. 2016 počala běžet lhůta (10 dnů) k jeho vyzvednutí. Jelikož poslední den lhůty připadl na neděli 30. 10. 2016, považuje se nejbližší pracovní den, tj. 31. 10. 2016, za den doručení v souladu s § 24 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu. Následně v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) a d) správního řádu počala běžet lhůta pro podání rozkladu, která uplynula dne 15. 11. 2016. Žalobce však podal rozklad prostřednictvím zmocněného zástupce do datové sítě na elektronickou adresu žalovaného až dne 16. 11. 2016, tj. po stanovené lhůtě.

III.

Posouzení žaloby

7. Městský soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť žalovaný na výzvu soudu s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

8. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
9. Podle § 23 správního řádu nebyl-li adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím. Zároveň adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.
10. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.
11. Podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala.
12. Podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.
13. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
14. V posuzované věci je mezi účastníky sporné, zda žalobci marně uplynula 15denní lhůta pro podání rozkladu proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Dle žalobce mu byla zásilka vložena do schránky 2. 11. 2016, posledním dnem lhůty k vyzvednutí byl den 1. 11. 2016. Rozklad podaný jeho zmocněncem dne 16. 11. 2016 byl proto podán včas.
15. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č.j. 3 As 241/2014-41, konstatoval, že na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta. Tato povinnost má za účel určité zvýšení komfortu adresátů a vzhledem k tomu, že její realizace je vázána na řadu podmínek, nelze při jejím nesplnění dovozovat to, že by doručení fikcí nenastalo. Zákonné požadavky pro vznik fikce doručení jsou splněny dokonce i v případě, že z některého důvodu k následnému vložení doručované písemnosti do schránky adresáta nedošlo. Podmínky pro doručení tvoří správná doručovací adresa, výzva k vyzvednutí písemnosti obsahující i poučení, a uplynutí úložní doby, ve které si osoba doručovanou písemnost nevyzvedla.
16. Soud proto konstatuje, že doručení písemnosti tzv. fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu nastane, pokud byly naplněny podmínky pro uložení doručované písemnosti a marně uplynula úložní lhůta. Běh úložní lhůty je nezávislý na vůli odesílatele i adresáta doručované písemnosti. Fikce doručení je spjata výlučně s nečinností adresáta písemnosti v úložní lhůtě.
17. V případě žalobce soud ze správního spisu zjistil, že jeho součástí je mimo jiné i doručenka k prvoinstančnímu rozhodnutí. Z této soud ověřil, že byla písemnost zaslána na adresu žalobce, kterou uvedl jako adresu svého bydliště. Z prohlášení doručujícího orgánu je zřejmé, že adresát –

žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení (žalobce to nerozporuje). Zásilka byla dle doručenký připravena k vyzvednutí dne 20. 10. 2016. Jelikož bylo na doručence vyplněno, aby se zásilka nevracela, byla dle údajů na doručence následně vložena do schránky žalobce, a to konkrétně dne 1. 11. 2016 (nikoli dne 2. 11. 2016, jak tvrdí žalobce).

18. Soud si prostřednictvím doručenký, na které byly zaznamenány údaje o doručení a tyto stvrzeny podpisem doručovatele včetně otisku datového razítka, postavil najisto splnění podmínek pro uložení doručované písemnosti, potažmo i pro její doručení na základě fikce vzhledem k tomu, že si ji žalobce ve lhůtě 10 dnů od uložení nevyzvedl (žalobce to ostatně nepopírá). Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 20. 10. 2016. Ode dne následujícího [§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu] počala běžet desetidenní úložní lhůta (§ 24 odst. 1 správního řádu), neboť na běh lhůty se vztahují pravidla pro počítání času uvedená v § 40 (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2008, č. j. 4 Ads 83/2008-39). Žalobce si však ve lhůtě 10 dnů písemnost nevyzvedl. Jelikož si žalobce písemnost nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nastala tzv. fikce doručení, tzn. že se písemnost považuje za doručenu, a to již posledním dnem této desetidenní lhůty (§ 24 odst. 1 správního úřadu). Písemnost je tedy nutné považovat za doručenu posledním dnem lhůty, tj. 30. 10. 2016. Tento den připadl na neděli. Z tohoto důvodu byl v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den, tedy pondělí 31. 10. 2016. Rozklad měl být následně podán ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. V tomto případě tedy nejpozději do 15. 11. 2016. To se však nestalo a rozklad proti prvoinstančnímu rozhodnutí byl zmocněncem podán prostřednictvím datové zprávy až dne 16. 11. 2016, tedy podán po zákonem stanovené lhůtě a ministr vnitra jej v souladu se zákonem shledal opožděným. Ministr vnitra proto postupoval v souladu se zákonem.
19. Soud doplňuje, že ministr vnitra má v případě opožděně podaného rozkladu rovněž zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, což ministr vnitra v napadeném rozhodnutí učinil. Zhodnocení této otázky však již nemá význam pro zamítnutí rozkladu pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí pro opožděnost (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012 – 32).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
21. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. července 2019

JUDr. Karla C h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu